

почнали да търсят път, за да излязат на свобода. Заедно съ себе си те носили разтопени много бучки сол. По пътя си в гората те образували голъми пещери съ криви входи и високи сводове.

Най-после стигнали до полите на гората, натиснали съ последни сили и излезли на свобода. Хората дошли да пият вода от техния извор и каква била радостта им, когато забелязали, че водата е солена!

„Солена извор!“ извикали те и се заловили на работа. Част от водата прокарали в кпаня, за да се кпят слаби и болни. Тази вода помогнала на много страдалци и нуждаещи се.

Друга част от водата е била отпратена чрез водопроводи в солницата. В солницата се намира грамаден тиган, който се пълня с вода. Под тигана гори огън. От топлината водата се изпарява и отива нагоре с облаците. Бучките сол, които бха разтопени, отново остават сами в вид на малки бели бучици.

Тези бучици се събират от тигана и се сушат. Като се изсушат, пълнят се в торби. Търговците ги купуват и ги разнасят по градове и села, за да ги продават на хората.

Солта е подправка на яденето. Без нея то нма вкус. Тя предпазва и от гниене, затова много се употребява от хората и животните.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) П. К. Яворов; 2) Ковач; 3) Защо мама не иде; 4) Бжанци; 5) Кжи до облаците; 6) Заешко утро; 7) Ураганът си отмъщава; 8) Пепеляшка; 9) Сол.

Редактори: Ст. Баджов, Д. Чолаков и Хр. Спасовски.